

We zijn slechts passanten

Een aantal jaar geleden maakten we een uitgave die we 'Hoe het voor ons werkt – De werkwijze van de JP binnenstebuiten' noemden. Op de voorkant prijkte de afbeelding van een radijs. Dat was toen – en is nu nog steeds – een passende metafoor voor wie we zijn als organisatie en hoe we werken. De diepe, witte penwortel staat symbool voor stevigheid, want pas als je diep geworteld bent, kan de kern zich gezond ontwikkelen. Zichtbaar – ook voor anderen – is het rode, eetbare gedeelte van de plant. Het groene loof is flexibel en beweegt in eigen tempo met de elementen mee.

Die 'geworteldheid', die stevige basis bestaat bij de JP uit de visie, de cultuur en de waarden van waaruit we werken. Die elementen bepalen wie we zijn en hoe we ons gedragen, hoe we samenwerken en wat daarin nodig

is. En het fundament daarvoor is al in 1964 gelegd. Vanaf 1998, toen de JP een zelfstandige stichting werd, werd het steeds meer eigen, concreter en zichtbaarder. Nu – in 2022 – omarmen we nog steeds diezelfde elementen. Dat laat zien dat we voor continuïteit en stabiliteit gaan, belangrijke uitgangspunten als je mensen ondersteunt bij leven. Op het eerste gezicht lijkt dat misschien behoudend, maar als je bedenkt dat we altijd werken vanuit ‘doen wat nodig is’, is er eigenlijk sprake van constante beweging en verandering. De geschiedenis, de verhalen die je vertelt en de woorden die je gebruikt, kunnen misschien wat sleets gaan lijken, maar juist die geschiedenis leert je het heden te begrijpen en vooruit te kijken naar de toekomst.

Hoor je het woord rentmeester, dan roept dat misschien associaties uit het verre verleden bij je op. Rentmeesters beheerden de landerijen als de heer langdurig afwezig was. Ook tegenwoordig worden nog landgoederen beheerd en in dat beheer is een rentmeester gericht op de lange termijn, hij is dus niet

uit op korte klappen en ‘snel gewin’. De term rentmeesterschap kan ook overdrachtelijk gebruikt worden in de zin van dat je geen eigenaar van iets bent, maar het slechts in bruikleen hebt, denk bijvoorbeeld aan de aarde. We laten haar achter voor onze (klein)kinderen en het zou dus mooi zijn als we goed voor haar zorgen. Datzelfde geldt voor erfgoed, zowel materieel als immaterieel. Op deze manier kunnen we ook naar cultuur kijken, en nog specifieker naar de cultuur van de JP. Als we met elkaar de visie en de waarden ‘leven’ en daarvoor (blijven) staan, behouden we dat voor de toekomst. Zo zijn we dus eigenlijk allemaal rentmeesters die bijdragen aan het verhaal van de JP.

In al die jaren dat de JP nu bestaat, zijn er mensen gekomen en gegaan. Ze stapten in, uit en over. Passanten eigenlijk. Sommige mensen zijn er al vanaf het prille begin, ze reizen lang met ons mee. Anderen zijn net bij de JP komen werken, zij zijn pas ingestapt. Sommigen werken hier tientallen jaren, anderen slaan na een kortere periode een nieuwe weg in. Dat

we slechts passanten zijn, geldt voor iedereen, van raad van bestuur tot (assistent) begeleider, van locatietoecoördinator tot raad van toezicht. Hoe lang iemand aan de JP verbonden is en in welke rol maakt niet uit. Allemaal maken we deel uit van het verhaal van de JP, van het verleden, het heden én daarmee de toekomst. In dat verhaal is steeds de visie op ondersteuning, de beleving van de waarden en het daarover met elkaar in gesprek zijn de voedingsbodem. Zo wortelt de radijs stevig en groeit ze uit tot een krachtige groente die op haar beurt anderen weer kan voeden.

Je las het al eerder: kwaliteit is geen vinkje in een vakje of een kwaliteitskeurmerk in een kader, kwaliteit ontstaat tussen mensen, in het samenspel tussen cliënt en begeleider. Dáár vindt het echte werk plaats en krijgt de ondersteuning vorm. Die ondersteuning is voor iedereen anders, maatwerk dus. En daarom is het belangrijk om iemand écht te zien, met oprechte aandacht en interesse en je te blijven verwonderen vanuit een

nieuwsgierige houding. Ieder mens is uniek.
Ieder mens heeft een eigen verhaal. Mensen
maken de JP. Jij maakt de JP!